

Nyhetsbrev Gatubarn i Nepal November 2024

Tero Lehtonens (vår vice ordförande) tankar från den senaste resan

Vi var 5 (10, 37, 65, 67, 76 år) som äntrade flyget till Kathmandu i mitten av september, en resa som skulle visa sig vara lite mer äventyrlig än vad vi hade tänkt.

Väl framme i Kathmandu så blev vi överraskade över hur snabbt och smidigt allt gick, med visum, "migration" och bagagehanteringen. Oftast så har det tagit lååång tid, nu verkade allt bli överstökad på 45 min efter "touch down", om det bara inte hade varit för att vårt bagage hade blivit kvar i Dubai. Nåväl, det kom till rätta före nattvilan.

Vi tillbringade 3 dagar i Kathmandu och 2 dagar uppe i bergen i en Chepangby.

Dagarna i Kathmandu var intensiva. Vi besökte Chhori, som arbetar mot trafficking, deras skyddsboende samt det "fältarbete" de bedriver i Thamel. Besök gjordes till den Dalit-kommunitet vi har haft kontakt med sedan tidernas begynnelse. Där kunde vi se ett liiiiiit hopp, om än vägen känns lång till ett mer anständigt liv. Att vara Dalit och dessutom "immigrant" från Indien, det är inte någon hoppningivande kombination för att kunna skapa sig ett drägligt liv. Ett besök gjordes givetvis på Manjushreehemmet där vi återigen blev imponerade över det arbete som görs för de 24 barnen som "Husmoder" Dolma tar hand om. Tillsammans med sina två söner utför hon mirakel.

Turen till Chenpangbyn Bumrang var inte så bedrövlig som jag hade trott, men vi fick korsa en flod och använda "four wheel drive" samt gå sista kilometern innan vi kom fram.

Bumrang är en annorlunda by jämfört med de tre tidigare byarna vi besökt. Här är byn /husen utspridda i ett vidsträckt område, inte samlade som i de andra byarna. Vi inkvarterades i kyrkan och fick sova på golvet. Madrasser (=liggunderlag) levererades från en grannby av ett par män som vandrade 2.5 timmar "över berg och dalar", för att vi skulle få sova sött. Morgonen därpå var det dags

för utdelning av getter. Vi hade lyckats samla ihop 27 000 svenska kronor och de pengarna räckte till 30 getter. Varje familj fick varsin och glädjen var stor, det gick inte att ta miste på.

Till våren är det dags för en 5:e Chepangby, förutsatt att vi får ihop en slant till getter.

Vår "rekreationstid" blev som vanligt tiden vi tillbringade i Pokhara, där vi njöt av våra tibetanska vänners gästvänlighet, naturen med vandring och annat umgänge med vänner, sedan många år. Efter en vecka, som avslutades med ihållande regn, så var det dags att åka tillbaka till Kathmandu och de resterande 5 dagarna. Dagen innan avfärd nåddes vi av tråkiga nyheter som ökade blodtrycket hos oss alla. Det regn som var extremt i Pokhara (145 mm på 30 timmar) var tydligen "upphöjt till 10" längre österut. Vägen till Kathmandu var avstängd dagen innan på grund av otaliga jordskred. Nepals SMHI hade mätt 700 mm nederbörd på 30 timmar. Sveriges årsnederbörd är ca 600 mm. Vi nåddes av förfärliga bilder och att människor hade drunknat MITT I KATHMANDU. Bagmati flodens vattennivå hade stigit med 4 meter

på väldigt kort tid.

Så ja...bilturen till Kathmandu kändes som att det kunde bli ett äventyr (vilket det blev). Halva resan gick så bra och trafiken var obefintlig. Det verkade som att folket hade hörsammat myndigheternas uppmaning att inte ta bilen. All

tung trafik var förbjuden men cirka 7 mil innan Kathmandu började man se förödelsen av regnet. Vi räknade med mer än 100 "landslides" och vid varje plats kunde man åka förbi i en "fil".

Till slut kom vi till ett stort nyligen inträffat ras där vi stod och köade medan vägen rökdes fri med 2 stora fordon. Vår jeep stod framför en Indisk lastbil och helt plötsligt rasade ett stort stenblock, minst 200 kg, ner precis bakom vår bil.

VILKEN SMÄLL!!! Man kan bara ana vad som hade hänt om...några cm vridning åt vårt håll, från toppen av berget multiplicerat med avståndet (mellan 70-80 meter)...då hade de tre som satt i bilen inte behövt fundera över

morgondagen. Stenblocket landade max 1 meter bakom våran bil.

Nåväl, efter 1.5 timme så kunde vi köra vidare. Vi anlände till Kathmandu efter 10,5 timmar vilket var bra gjort, tack vare lite trafik och nästan inga lastbilar, men ett äventyr var det.

Dagen därpå åkte vi och hälsade på en av våra vänner som bor i slummen Thapathali, vid floden. Det var som att se en "apokalyptisk" Hollywoodfilm. Allt det lilla som folk hade/ägde var förstört, blött, lerigt, och hyddorna var fulla av lera. Vår vän hade blivit räddad av polisen. Vattnet hade stigit 1.7 meter från hennes marknivå och lilla Mina (vår vän) är 145 cm och kan inte simma. Vi var glada att se att hon var vid liv. 242 personer omkom i Kathmandu Valley och tusentals blev hemlösa.

Under åren har jag fascinerats av Nepals natur och dess naturkrafter, som jordbävningar, kolossala regnmängder, åska etc. Människan är sååå liten när väl Moder Jord "höjer rösten".

Vi var mer än nöjda med resan trots att det uppstod en del magproblem på slutet. En kommentar..."tänk att jag fick vara med på denna resa..." Så den 18:e resan jag fick göra var annorlunda. Man planerar och förbereder sig så gott det går, men man måste vara beredd på oväntade händelser och då får man ta det som det kommer. Allt löser sig och hem kommer vi. Nästa resa går av stapeln i vår med avfärd den 13 mars 2025 och retur den 31 mars. Finns intresse så hör gärna av dig till Tero - det kommer att bli en oförglömlig resa det med.

NYTT FRÅN KATHMANDU

Ännu bor några flickor kvar på flickhemmet. Men redan sen höst 2024 stänger det efter 14 intensiva år och var och en flyttar till studentrum i närheten av sina yrkesutbildningar. De finns kvar under våra vingar hela vägen i mål, det vill säga tills de har en yrkesutbildning.

UTAN ER HADE INGET AV DETTA VARIT MÖJLIGT

Varma hälsningar från Kathmandu

Eva & Rita, Dickey, Pema Dolma, Tenzing, Renuka, Aliza, Sushma

JULKLAPPSTIPS

En bok

Det är stor risk för en flicka i Nepal att hamna i prostitution. Hira Dahal är föreståndare på Chorri, ett kvinnoboende i Kathmandu, som

föreningen Gatubarn Nepal stöttar och hon har skrivit en rak och gripande bok om hur det kan gå till när en ung kvinna hamnar på gatan. Hennes berättelse baserar sig på de historier hon har hört från unga kvinnor som kommit till skyddsboendet. Hon har fått ta del av deras erfarenheter och sammanställt en lättläst bok på engelska om flickan PHULMAYA. Vill du eller någon i din närhet veta mer om verkligheten i Nepal är boken att rekommendera.

Vill du läsa den, finns den att köpa hos Tero Lehtonen. Swisha 100 kr plus porto 54 kr till Tero på nr. 073-508 23 20 och ange Bok plus ditt namn och din adress, så kommer den på posten. Allt överskott från boken går förstås direkt till Chorris verksamhet.

Funktionströja

En julgåva som inte bara gläder mottagaren utan också stödjer Gatubarn i Nepals verksamhet. Tröjorna är en gåva till föreningen från en av våra sponsorer. Finns storlekarna XS, S, M, L, och XL (obs! bara 1 XL kvar).
1 tröja kostar 200 kr + porto 65 kr

Om du vill ha en tröja:

Betala via Swish nr: 1239003658 eller via föreningens BG/PG.

Märk betalningen med Tröja och önskad storlek, samt ditt namn och din adress så kommer den/de med posten.

NYA I STYRELSEN 2024**Ann-Christine Larsson – Ledamot i styrelsen**

I ett av mina tidigare arbete fick jag möjlighet att besöka skolor i Sydafrika som mitt företag arbetade med. Att se och höra barns tacksamhet och glädje över att få gå i skolan och få utbildning berörde mig djupt. Det arbete som Eva och föreningen Gatubarn i Nepal bedriver gör stor skillnad för barnens chanser till ett bra liv. När jag fick frågan om att bli styrelsemedlem kände jag att jag ville vara med och bidra till att barnen i Nepal ska få en chans till en bra framtid.

Patrik Strandberg – Suppleant i styrelsen

Jag kom i kontakt med föreningen via ordförande Ylva Lilja och är nu suppleant i styrelsen. Jag vill bidra till ett starkt och effektivt styrelsearbete och har som mål att utveckla föreningens IT-miljö med moderna och digitala lösningar, som förenklar både administration och kommunikation.